

РЕШЕНИЕ

№ 7729

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4575** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. Р. Г. срещу решение от 26.03.2013г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19-ти състав, по НАХД № 21851/2012г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 51237 от 12.10.2012г. на началника АНД отдел „Пътна Полиция” при СДВР, с което на касатора е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 179, ал.2 във връзка с чл. 179, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл. 25, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Същият оспорва дадената квалификация на деянието по чл. 25, ал.1 от ЗДвП, като се твърди, че тази разпоредба не съответства на фактите, посочени в АУАН и НП - реализиране на ПТП същите следвало да се квалифицират по чл.25, ал.2 от същия закон. Описаното нарушение според касатора отговаряло на правната квалификация на чл. 25, ал.2 ЗДвП - при извършване на маневра, свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът бил длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Тъй като чл. 25, ал.1

ЗДвП предвиждал различна фактическа обстановка, се твърди неприложимостта му към деянието по АУАН и НП. Твърди се, че констатираното противоречие между факти и тяхната правна квалификация ограничава правото на защита на касатора. Навеждат се доводи, че въззивният съд не е проявил необходимата активност за събиране на необходимите и относими доказателства за разкриване на обективната истина, съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК. Претендира се отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно и отмяна на издаденото наказателно постановление, алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, за извършване на необходимите съдебно-следствени действия.

Ответникът –СДВР, отдел „Пътна полиция”, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, V-ти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка - на посочените в същите място, дата и час, касаторът като водач на лек автомобил „Ш. А.” с ДК [рег.номер на МПС] поради потегляне от място без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, реализира леко пътно –транспортно произшествие (ПТП) в преминаващият покрай него от лявата му страна „Нисан Примера”, с ДК [рег.номер на МПС] . На мястото на произшествието е изготвен протокол за ПТП и схема и въз основа на тях, както и на подписаните от двамата участници декларации, било образувано административно-наказателно производство срещу касатора, като И. Д. И., заемащ длъжност “младши автоконтрольор” при ОПП- СДВР е съставил АУАН № 51237/02.10.2012г. за нарушения по чл.25, ал.1 ЗДвП. Актът е съставен в присъствието и връчен лично на нарушителя, който го подписал без възражения. Въз основа на съставения акт при идентично описание на нарушението и посочване на правната им квалификация, на 12.10.2012 г. е издадено обжалваното НП, с което е ангажирана отговорността на нарушителя, като му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 179, ал.2 във връзка с чл. 179, ал.1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал.1 ЗДвП.

АУАН е съставен, а НП е издадено от компетентни органи, тъй като АУАН е съставен от лице, заемащо длъжността ”младши автоконтрольор” т.1.2 от приложената заповед N Из-1745/28.08.2012 г. на министъра на МВР, а НП е издадено от заместник-началник на АНД отдел „Пътна полиция” - СДВР. Актът и спорното НП съдържат задължителните реквизити, изброени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

От правна страна СРС е приел, че е било извършено посоченото в АУАН и в наказателното постановление административно нарушение по чл. 25, ал.1 от ЗДвП, за което е било наложено и съответното административно наказание. Писмените и гласните доказателства по делото не опровергават НП, а напротив, доказват го по един безспорен начин. Районният съд е преценил, че не са налице нарушения на процесуалните правила, осъществени в хода на развитие на административнонаказателното производство, които да препятстват възможността да бъде разкрита обективната истина.

Съдът в настоящия състав намира, че атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора.

Видно от словесното изписване на нарушението както в АУАН, така и в наказателното постановление, посоченото изпълнително деяние „при потегляне от място”, попада в хипотезата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като нарушена норма, както в акта, така и в НП е посочена нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

Нормата на чл. 25, ал.1 от ЗДвП регламентира правилата за извършване на маневри, като предвижда, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Противно на твърдяното в жалбата, въззивният съд правилно е приел, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които съществено да са засегнали правото на защита на касатора.

Районният съд е осъществил законосъобразно преценка на доказателствения материал по делото, вкл. относно механизма на настъпване на ПТП и обосновано е достигнал до извода за съставомерност на нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София–град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2013г. по НАХД № 21851/2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.